

Jubileusz 80-lecia urodzin prof. dr. hab. inż. Wiesława Buczkowskiego

29 stycznia 2026 roku odbyła się uroczystość jubileuszu 80-lecia urodzin oraz trwającej od 1969 roku pracy naukowej prof. dr. hab. inż. Wiesława Buczkowskiego.

Spotkanie przygotowane przez Panią Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Inżynierii Mechanicznej Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu prof. dr. hab. inż. Klaudię Borowiąk i współpracowników Jubilata z Katedry Budownictwa i Geoinżynierii, a w szczególności przez wypromowanych doktorów zgromadziło przedstawicieli władz uczelni, byłych rektorów, profesorów z wielu ośrodków naukowych w kraju, pracowników, doktorantów oraz rodzinę i przyjaciół Profesora. Atmosfera uroczystości łączyła podniosłość wydarzenia akademickiego z wyraźnie odczuwalnym osobistym charakterem spotkania środowiska naukowego skupionego wokół Jubilata.

W części oficjalnej przypomniano jego rolę w rozwoju wydziału, zwłaszcza w latach 1996–2002, kiedy jako dziekan doprowadził do przeniesienia jednostki do nowej siedziby przy ul. Piątkowskiej 94, co stworzyło warunki do rozbudowy laboratoriów, rozwoju kadry i poszerzenia działalności naukowej wydziału.

Następnie odbyła się sesja naukowa przygotowana przez przyjaciół i współpracowników Profesora. Uczestnicy uroczystości otrzymali materiały jubileuszowe zatytułowane „Kiedy

teoria spotyka się z praktyką”. W jej trakcie wygłoszono referaty przez dr. hab. inż. Piotra Kowalczaaka pt. „Wpływ urbanizacji na zmiany bilansu wodnego zlewni i reżimu hydrologicznego cieków” oraz prof. dr. hab. Janusza Olejnika pt. „Czy zwiększoną produkcją drewna można walczyć z ociepleniem klimatu?”.

Wystąpienia okolicznościowe przywoływały liczne wspomnienia z pracy naukowej i dydaktycznej Jubilata. Podkreślano jego wymagania stawiane studentom i współpracownikom, ale równocześnie życzliwość i gotowość do pomocy, a także umiejętność łączenia rozważań teoretycznych z praktyką inżynierską. Uroczystość miała charakter podniosły, lecz jednocześnie serdeczny i pełen osobistych odniesień. Prof. dr. hab. inż. Wiesław Buczkowski urodził się w 1946 roku w Poznaniu i z tym miastem związał całe swoje życie zawodowe. W 1969 roku ukończył studia na Wydziale Melioracji Wodnych Akademii Rolniczej w Poznaniu, broniąc z wyróżnieniem pracy dotyczącej projektu zamknięcia jazowego na Kanale Bernardyńskim w Kaliszu, która wyznaczyła kierunek jego dalszych zainteresowań naukowych związanych z konstrukcjami hydrotechnicznymi i mechaniką budowli. Bezpośrednio po studiach rozpoczął pracę w Katedrze Mechaniki Budowli i Konstrukcji Budowlanych, gdzie rozwijał działalność badawczą dotyczącą pracy statycznej konstrukcji inżynierskich. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1977 roku po obronie pracy pt. „Numeryczne obliczenie płyt trójwarstwowych stosowanych w budownictwie rolniczym”, a stopień doktora habilitowanego w 1992 roku na podstawie rozprawy pt. „Analiza parametryczna rozkładu sił wewnętrznych w żelbetowych ustrojach skrzyniowych”. Tytuł profesora nauk technicznych został mu nadany w 2012 roku.

Zainteresowania badawcze prof. dr. hab. inż. Wiesława Buczkowskiego obejmowały analizę ustrojów płytowych obciążonych nietypowo, płyt trójwarstwowych modelu Hoffa, monolitycznych zbiorników żelbetowych, studni opuszczanych o przekroju kołowym i prostokątnym oraz konstrukcji z materiałów kompozytowych. Równolegle prowadził szeroką działalność ekspercką, projektując i oceniając stan techniczny obiektów hydrotechnicznych i infrastrukturalnych. Posiada pełne uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Od 2001 roku, a więc od początku powstania, jest członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, w której w latach 2014–2022 był przewodniczącym Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej.

W latach 2005–2013 pracował równolegle na drugim etapie na Wydziale Inżynierii i Kształtowania Środowiska Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, gdzie współtworzył rozwój kierunku budownictwo i uczestniczył w działalności dydaktycznej oraz naukowej tej uczelni. W 2025 roku, z okazji trzydziestolecia uruchomienia studiów budowlanych w SGGW, został uhonorowany jako jeden z prekursorów tej dyscypliny na tej uczelni.

Dorobek naukowy Profesora obejmuje 165 publikacji, czternaście książek i skryptów oraz około 650 ekspertyz technicznych i opracowań specjalistycznych. Szczególną wagę przywiązywał do kształcenia młodej kadry naukowej. Do momentu przejścia na emeryturę wypromował trzech doktorów – Jacka Mądrawskiego, Tomasza Pawlaka i Annę Szymczak-Graczyk – a po 2016 roku był promotorem kolejnych dwóch przewodów doktorskich: Marty Sybis i Marka Koprasy.

Łącznie wypromował pięciu doktorów, z których czworo związało swoją dalszą działalność zawodową z uczelnią, pracując w macierzystej katedrze Jubilata.

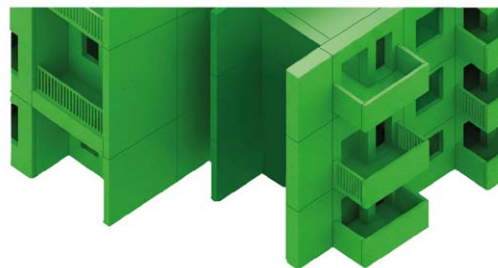
Charakterystyczną cechą jego działalności było konsekwentne łączenie teorii z praktyką. Współpracując z przedsiębiorstwami budowlanymi uczestniczył w rozwiązywaniu problemów projektowych podczas realizacji inwestycji infrastrukturalnych. Proponowane przez niego rozwiązania technologiczne umożliwiały bezpieczne posadowienie obiektów w trudnych warunkach terenowych, ograniczenie kosztów robót oraz uniknięcie uszkodzeń sąsiedniej zabudowy, co potwierdzało praktyczną wartość prowadzonych badań.

Po przejściu na emeryturę w 2016 roku nie zaprzestał działalności naukowej. Nadal recenzuje przewody doktorskie i habilitacyjne, ocenia dorobek kandydatów do tytułu profesora oraz uczestniczy w publikacjach i pracach środowiska naukowego i zawodowego.

Uroczystość jubileuszowa stała się okazją do podsumowania wieloletniej działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej Profesora, a zarazem wyrazem uznania środowiska akademickiego dla jego wkładu w rozwój nauk inżyniersko-technicznych i kształcenie kolejnych pokoleń inżynierów. Składamy Jubilatowi serdeczne gratulacje oraz życzenia zdrowia, pogody ducha i wszelkiej pomyślności, a także dalszej aktywności naukowej i zawodowej. Wyrażamy nadzieję na kolejne lata twórczej pracy, satysfakcję z sukcesów wychowanków oraz wiele spokojnych i radosnych chwil spędzanych w gronie najbliższych.

dr hab. inż. Anna Szymczak-Graczyk, prof. UPP

Ogólnopolski konkurs: „Budynki z wielkiej płyty na nowo – rewitalizacja części wspólnych z poprawą dostępności”

Pierwszy konkurs projektowy mający na celu wyznaczenie i opracowanie standardów rewitalizacji przestrzeni wspólnych w budynkach wielkopłytowych. Strefa wejściowa powinna być komfortowa, estetyczna, użytkowa i co najważniejsze – dostępna! Zapraszamy do udziału biura projektowe, architektów i projektantów wnętrz, a także studentów – którzy czują, że mogą zaproponować nową jakość. Stwórzmy razem księgę dobrych przykładów modernizacji strefy wejściowej do budynku z likwidacją barier w celu równego dostępu m.in. dla osób z niepełnosprawnościami, osób starszych, rodziców z wózkami oraz dzieci.

W Polsce mamy kilka milionów mieszkań w budynkach wielkopłytowych. Dostęp do budynku nierzadko wymaga pokonania minimum kilku stopni, a drzwi i wielkość wiatrołapów uniemożliwiają poruszanie się z wózkiem lub np. z rowerem. Często brakuje odpowiedniego oświetlenia i oznakowania.

Konkurs obejmie projekt stref wejściowych i części wspólnych dla trzech wybranych typów budynków: System Szczeciński 11-kondygnacyjny, Rataje 11-kondygnacyjny i System Szczeciński 5-kondygnacyjny.

Składanie prac: do 20 maja 2026 r. • **Ocena i gala finałowa:** czerwiec-lipiec 2026 roku.

Organizatorzy:

Polski Związek Inżynierów
i Techników Budownictwa
Oddział w Poznaniu

